

lige Bøder stode i et altfor urimeligt Forhold til det Studtes Værdi. Men, dersom det skulde være den virkelige ledende Grund, som skulde bestemme, for hvilke Dyr der overhovedet skulde fastsættes Extrabøder, og hvor store disse skulde være, saa er jeg bange for, at man maatte komme til ogsaa at reducere Afskilligt af det, som den ærede Forslagsstiller har opført af særlige Bøder. Jeg skal derfor henstille til det ærede Thing og til det forventede Udvalg at overveje, om man skal blive staaende ved det foreliggende Forslags § 1, eller om man ikke maatte finde sig foranlediget til deri at optage nogle flere navnlig af de almindelig forekommende Dyr efter § 27 i Forordningen af 1840. — Eigeoverfor Lovforslagets § 2 maa jeg med større Strengthed fastholde den Fordring, at Udelabelserne ikke faae et saa stort Omfang, som den ærede Forslagsstiller har anseet det for rigtigt at give dem. Der er nemlig efter min Formening i § 2 udeladt forskjellige Dyr, som jeg ikke seer nogen Grund til at nægte Fredning. Jeg kan saaledes atter her nævne Wender, ligesom ogsaa flere andre af de i Forordningen af 1840 nævnte Dyr forekomme mig ligesaa vel at egne sig til at fredes som de i dette Lovforslag opførte. Jeg skal fremdeles gjøre den Bemærkning, at det ikke forekommer mig naturligt og rigtigt, at man, naar man overhovedet vil behandle disse Spørgsmaal gennem det nu foreliggende Lovforslag og altsaa ikke vil nøies med det af mig forelagte Forslag, da undlader at medtage § 28 i Forordningen af 1840, der handler om Fredning af Wildtets Ingel, Keder og Eg. Jeg seer vel, at den ærede Forslagsstiller ikke har tænkt sig, at den nævnte Paragraph i Forordningen af 1840 skulde ophæves, og at den altsaa fremdeles vilde bestaae; men det forekommer mig, at der er Grund til at samle alle disse Fredningsbestemmelser paa eet Sted, naar man dog vil tage nogle af dem under Behandling. Jeg kan derimod ikke Andet end bifalde, at den ærede Forslagsstiller i § 2 har foreslaaet at ophæve de Undtagelsesbestemmelser med Hensyn til Fredning, som findes i Loven af 25de Marts 1851. Jeg troer vel, at dette ikke vil faae nogen synderlig

Betydning i Retning af Fredningen, idet det tør forudsættes, at de hidtil undtagne Steder staae under en saadan Beskyttelse, at Fredningen vil blive overholdt der, selv om det ikke er paabudt ved Lov, men jeg anseer det dog for meget rigtigere, at der ikke gjøres Undtagelser i Loven herfra, men at dens Regler fremsættes som saadanne, der skulle følges af Alle. Jeg finder iøvrigt en lille Uklarhed i Affattelsen af Lovforslagets § 2 med Hensyn til Bødernes Fastsættelse. Jeg troer neppe at have misforstaaet den ærede Forslagsstiller, naar jeg antager det for at være hans Tanke, at Overtrædelser af Forbudene i § 2 kun skulle straffes efter Lovforslagets § 1. Men det var da formeentlig correctere, om der udtrykkelig stod, at det er efter § 1, at de Paa-gjældende skulle straffes, istedetfor at det nu hedder, at de skulle straffes, som for ulovlig Sagt. (jvfr. § 1.) Jeg troer, som sagt, at have grebet den ærede Forslagsstillers rette Mening, men jeg kunde dog ønske, at det kom til at fremtræde noget tydeligere, hvad han egentlig mener, og det saa meget mere, som der i den sidste Rinte af samme Stykke af § 2 tales om dobbelte Bøder uden nogen nærmere Betegnelse. Her maa jeg idetmindste finde det aldeles nødvendigt, at det afsjort siges, hvad der er Meningen, nemlig enten dobbelte Bøder efter Lovforslagets § 1 eller dobbelte Bøder efter Loven af 25de Marts 1851, § 21. — Lovforslagets § 3 er jo optagen af mit Lovforslag, og jeg erkender, at den deri indeholdte Bestemmelse bedre finder sin Plads her end i mit Forslag. Skjøndt jeg ikke vil præterere nogen særlig Sagkundskab paa dette Omraade og derfor heller ikke selv vil stille Forslag med Hensyn til det Punkt, jeg nu vil nævne, skal jeg derhos tillade mig at henlede Opmærksomheden hos det Udvalg, som maatte blive nedsat, paa, at Rævene ere nogle af de nyttigste Dyr, som vi have, og at der fra Forst-mændenes Side klages ikke lidet over, at Muns nu tage stærkt Overhaand i Skovene, saa at der vel kunde være Opfordring til at frede Rævene i nogen Tid af Aaret, bortset fra hvad der her er bestemt i § 3. — Lovforslagets § 5, som fastsætter Bøder for Fald-